

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

608

Hely

Idő

"1926"

Személy

Szerző:

Cím: *Háromszáz feltaláló egyesületet akar alakítani*

Forrás:

Magyarság

Bn

(Hely)

1926. 9. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (

Háromszáz feltaláló egyesülete akar alakítani

Izgalmas gyűlés, amely eldönti, hogy milyen elmeszülemény után tekinthető vasaki feltalálónak?

— A Magyarság tudósítójától —

Manapság bizony magyar feltalálónak lenni sem a legrosszabb sors a világon... Amint ez kitűnik az alább következő szomorú históriából.

Ott kezdődött a dolog, hogy a magyar feltalálók az idei Kézműipari Tárlaton első ízben rendeztek kiállítást, hogy találmányaikra felhívják a nagyközönség figyelmét. Háromszáznál több új, leleményes szabadalmat mutattak be a tárlaton, melyeket a közönség érdeklődéssel nézegetett, — de, sajnos, nem vásárolt meg. Egyetlen-egyét sem. Ez már magában véve is eléggé elkészerítő, s most azután betetőzte a feltalálók szívfájdalmát az a cikk, amelyben az egyik liberális orgánus alaposan megtámadta a feltalálókat. Szemrehányást tesz a jobb sorsra érdemes embereknek, hogy nincs közöttük egy Edison sem, és még más, hasonló kellemetlen dolgokat vág fejükhöz, még pedig nem is a sorok közt, hanem egész nyíltan.

Ez a támadás már azért is súlyosan érintette a feltalálókat, mert — mi tagadás! —

eddig egyetlen-egy találmányt sem tudtak eladni és ez a kirohanás alkalmas volt arra, hogy a közönséget a vásárlástól, sőt a kiállítás látogatásától is elriassza. Az elkészeredett feltalálók tehát elhatározták, hogy védelmükre és anyagi érdekeik megóvására egyesületbe tömörülnek.

A szervezkedő gyűlés megtartását este nyolc órára tüzték ki a nefelejts-utcai Held-vendéglőben. Mikor a kitűzött időre elmentem a vendéglőbe, az étteremben csak békésen sörözgető polgárokat találtam. Megkérdezem a tulajdonost:

— Itt tartják ma a feltalálók a gyűlésüket?

— Itt, itt!

— És melyik az ő asztaluk?

— Falamennyien feldalálók! — mondja nyomatékka Held bácsi.

Bemutatkozom a legidősebb urnak. Sass Béla anár, aki a csillagbetűket találta fel és az irnitánitást akarja megreformálni. A tanár ur elmondja, hogy valószínűleg nem jelenhet meg ma valamennyi feltaláló, mert a szervezkedőgyűlés elhatározása olyan hirtelen történt a támadó cikk hatása alatt...

— Ökölbe szorul az ember keze, olyan ez a cikk! — vág közbe felháborodva egy másik ur.

— A nemzet és a haza érdeke is, hogy bennünket támogassanak. Ha külföldön elolvassák ezt a cikket, jól nevetnek majd el-lenségeink a magyar feltalálókon!

— Nekem öt találmányom van, amelyekre műegyetemi tanárok mondták, hogy nagy-szerűek, felségesek!

— Így bánni a magyar feltalálókkal!

Igy beszél egyik a másik után. A hangulat igazán elkészeredett.

Félkilencor elhatározzák, hogy nem várnak tovább a többi, még hiányzó feltaláló megjelenésére, összehúzzák az asztalokat és becsukják az ajtókat. Megkezdődik a gyűlés.

Először is megválasztják korelnöknek 'Sass Bélát titkárnak pedig Simon Béla joghallgatót, aki a kínai gyorsírást találta fel.

A korelnök kemény szavakban utasította vissza a feltalálók elleni támadást. Valót-lanságokat állítanak rólunk — mondja ha-rszal — például, hogy az új töltőtoll nem szuperál. Ime — az elnök ur elveszi a megsértett töltőtollat és irni kezd. A tinta folyik, a toll csakugyan szuperál...

Az elnök ur beszéde alatt folyton fokozódik az izgalom. Fejesóválások, méltatlankodások, — van már rövidesen ellenzék is. Egyik feltaláló állandóan közbeszól, ellen-ve, végül dühösen felkapja kalapját és emegy.

— Bebizonyítottuk, hogy van magyar talá-lékonyság, — szólal föl most egy másik ur, aki az áramnélküli csengő feltalálója, — és meg kell alakítanunk a feltalálók egyesületét, mert akkor erkölcsi palládiumunk lesz minden támadás méltó visszautasítására és anyagi ér-dekeink biztosítására. Ebből a magból terebé-lyes fa fog kifejlődni. (Helyeslés.)

A beszéd alatt az az ur, aki közbeszólásai-val állandóan zavarta a gyűlés nyugalmát, ál-talános meglepetésre ismét megjelenik. Természetesen újra közbeszól és újra ellenve.

— Egyenkint védekezni nehezebb, mintha valamennyien egyesületbe tömörülünk, — folytatja az elnök, — mondjuk ki tehát a szervezkedés szükségességét!

Az indítványt egyhangulag elfogadják. Ki-veve a köbeszóló urat, aki ellenzéki természetű lévén, már elvből sem fogad el semmit.

— Most pedig válasszuk meg az öttagu elő-készítő bizottságot, — javasolja Sass tanár ur.

De most már a vitaközség mindig hevesebb lesz. A hangulat már olyan izzó, mint egy-egy viharos interpelláció napján a parlamenti ülés. Már személyeskedések is hallatszanak, az állandóan közbeszóló ur csipős megjegyzéseket tesz egy-két találmányra, — persze nem a magáéra...

— Tiltakozunk a személyeskedések ellen. Minden találmány, akármilyen kiesi, elme-szülemény! — jelenti ki méltósággal és álta-lános helyeslés közepette az egyik feltaláló.

Végül mégis sikerül megválasztani az elő-készítő bizottságot. Ez a bizottság bevonja a szervezés munkálataiba a többi jelen nem levő feltalálót is és kidolgozza a jövőre vonatkozó részletes terveket. Mindenki boldog, mindenki örül, tele vannak reményekkel, mikor bucsu-zunk egymástól. Ha az egyesület megalaku-talán még a találmányokat is el lehet adni, ami eddig, sajnos, nem sikerült. Reméljük azonban, hogy a kedvező sorsfordulat már nem soká késik.